

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อย่างเป็นทางการ และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ การพัฒนาชุดฝึกทักษะการออกเสียงสร้างและพยัญชนะในคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ” ได้ครอบคลุมเนื้อหาสาระสำคัญ ในเรื่องต่างๆ ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาชุดฝึกทักษะการออกเสียงสร้างและพยัญชนะในคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีปัญหาความผิดพลาดในการอออกเสียงในเสียงสร้าง พยัญชนะภาษาอังกฤษ ซึ่งไม่มีในระบบเสียงภาษาไทย

สมมติฐานของการวิจัย

ชุดฝึกทักษะการอออกเสียงสร้างและพยัญชนะในคำภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นจะสามารถพัฒนาความถูกต้องในการอออกเสียงสร้างและพยัญชนะนั้นๆ ในคำภาษาอังกฤษของนักเรียน ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2539 ภาคเรียนที่ 1 - 2 ที่มีปัญหาความผิดพลาดในการอออกเสียงสร้างและพยัญชนะในคำภาษาอังกฤษ ในเสียงที่ผู้วิจัยพัฒนาชุดฝึก จำนวน 138 คน จากโรงเรียนในสังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร และสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ซึ่งได้แก่ โรงเรียนวัดศรีบูญเรือง โรงเรียนสานาสี และโรงเรียนสารคาม ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยใช้เกณฑ์ในการตัดเลือกโรงเรียน คือ เป็นโรงเรียนที่ผู้บริหารโรงเรียน และครุภู่ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ยินดีสนับสนุน และให้ความร่วมมือกับการวิจัยเรื่องดังกล่าว

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ชุดฝึกทักษะการออกเสียงสระและพยัญชนะในคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 8 ชุด ได้แก่ ชุดฝึก [॥], [ອ], [ອບ], [ຕ], [ດ], [Ө], [- Ө] และ [- ອ] แต่ละชุดประกอบด้วยส่วนประกอบต่างๆ ได้แก่

1. คู่มือครู
2. แบบวัดผลสัมฤทธิ์การออกเสียง
3. แบบฝึกทักษะการออกเสียง
4. สื่อและอุปกรณ์ประกอบการฝึกอออกเสียง

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาความรู้ที่เกี่ยวข้องในเรื่องต่าง ๆ จากหลักสูตร หนังสือราชการ งานวิจัย การสอบบันทึกผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาศาสตร์และผู้เชี่ยวชาญทางด้านการอักเสียงภาษาอังกฤษ ตลอดจนศึกษาทักษะการอักเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนของรัฐบาล และเอกชนในสังกัดต่างๆ จำนวน 100 คน เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐาน และเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ รวมทั้งการประเมินผลนักเรียน

2. เสื้อผ้าประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่จะใช้ในการวิจัย

3. สร้างชุดฝึกทักษะการอักเสียงสระและพยัญชนะในคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 8 ชุด ได้แก่ ชุดฝึก ฝึก [॥], [ອ], [ອບ], [ຕ], [ດ], [Ө], [Ө -], [- Ө] และ [- ອ] ซึ่งแต่ละชุดประกอบด้วย คู่มือครู แบบวัดผลสัมฤทธิ์การอักเสียง แบบฝึกทักษะการอักเสียง สื่อและอุปกรณ์ประกอบการฝึก นำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่านตรวจสอบเพื่อความตรงตามเนื้อหา รวมทั้งหาคุณภาพความเที่ยงของแบบวัดผลสัมฤทธิ์การอักเสียง

4. ปรับปรุงประสิทธิภาพของชุดฝึกที่ผ่านการตรวจสอบและแก้ไขจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว โดยใช้เกณฑ์มาตรฐาน 80 / 80 กับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนวัดครุนญาเรือง และโรงเรียนการค้าที่มีปัญหาความผิดพลาดในการอักเสียงสระและพยัญชนะในคำภาษาอังกฤษในเสียงซึ่งปรากฏในชุดฝึก จำนวน 128 คน

ดำเนินการทดลองประสิทธิภาพชุดฝึกจะ 3 ขั้นตอนคือ การทดสอบแบบหนึ่งต่อหนึ่ง การทดสอบแบบกลุ่มเล็ก และการทดสอบแบบภาคสนาม

5. นำชุดฝึกที่ผ่านการพัฒนาประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ห้อง 8 ชุด ไปทดลองใช้กับนักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีปัญหาความผิดพลาดในการออกเสียง สระและพยัญชนะในรากภาษาอังกฤษในเสียงชื่นประกายในชุดฝึกของโรงเรียนสำราลี จำนวน 10 คน โดยทดลองใช้ชุดฝึกแก่ไขปัญหาความผิดพลาดในการออกเสียงตามเสียงสระและพยัญชนะที่เป็นปัญหานองนักเรียนแต่ละคน จากนั้นนำผลคะแนนการออกเสียงของนักเรียนจากการทดสอบด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์การออกเสียงก่อนและหลังการทดลองใช้ชุดฝึก 8 ชุด มาคำนวณหาค่าเฉลี่ยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคะแนนสอบการออกเสียงของนักเรียนก่อนและหลังการทดลองใช้ชุดฝึกทักษะการออกเสียงสระและพยัญชนะเสียงทาง ๆ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการทำ 2 ขั้นตอน ได้แก่

1. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพของชุดฝึกแต่ละชุดตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 โดยอาศัยความหมายและสูตรการหาประสิทธิภาพดังนี้

80 ตัวแรก หมายถึง ค่าร้อยละของคะแนนที่นักเรียนได้จากการทำแบบฝึกทักษะการออกเสียงประชาร์ชุดฝึก

80 ตัวหลัง หมายถึง ค่าร้อยละของคะแนนที่นักเรียนได้จากการทดสอบหลังการฝึกด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์การออกเสียงประชาร์ชุดฝึก

สูตรการหาประสิทธิภาพ $E_1 : E_2$ (ขัยยัง พรหมาวงศ์ และคณะ , 2521)

$$E_1 = \frac{\sum X}{N} \times 100 : E_2 = \frac{\sum F}{B} \times 100$$

2. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคะแนนสอบการออกเสียงของนักเรียนก่อนและหลังการทดลองใช้ชุดฝึกทักษะการออกเสียงภาษาและพยัญชนะเสียงต่างๆ โดยการหาค่าที่ขาดสูตร

$$t = \frac{d - \mu d}{Sd / \sqrt{n}} \sim t_{n-1}$$

(บุญเรือง ชาคริตปี , 2536)

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบร่วม

1. ชุดฝึกทักษะการออกเสียงภาษาและพยัญชนะในคำภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้จัดพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ทั้ง 8 ชุด

2. ค่าเฉลี่ยคะแนนสอบการออกเสียงของนักเรียนที่มีปัญหาความผิดพลาดในการออกเสียงในชุดฝึกเสียงต่างๆ หลังการทดลองใช้ชุดฝึกสูงกว่าก่อนการทดลองใช้ชุดฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้ง 8 ชุด

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ชุดฝึกทักษะการออกเสียงภาษาและพยัญชนะในคำภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้จัดให้พัฒนาขึ้นทั้ง 8 ชุด ซึ่งมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 สามารถพัฒนาความถูกต้องในการออกเสียงของนักเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สถาบันวิทยบรการ และการลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากการวิจัยเรื่อง “ การพัฒนาชุดการฝึกทักษะการออกเสียงภาษาและพยัญชนะในคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเป็นชุดฝึกที่ผู้จัดพัฒนาขึ้น สำหรับแก้ไขปัญหาความผิดพลาดของนักเรียนในการออกเสียงภาษาและพยัญชนะภาษาอังกฤษ ซึ่งไม่มีในระบบเรียนภาษาไทย ได้แก่ [ɪ:], [ə], [ər], [tʃ-], [ð-], [θ-], [-θ] และ [-g]] หลังจากดำเนินการวิจัยพบว่า ผลการวิจัยเป็นไปตามวัตถุประสงค์และสมนติฐานที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ คือ ได้ชุดฝึกทักษะการออกเสียงภาษาและพยัญชนะในคำภาษาอังกฤษ สำหรับ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และ ชุดฝึกดังกล่าวสามารถพัฒนาความถูกต้องในการออกเสียงของนักเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้สามารถถ้าถือว่าองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยให้ผลการวิจัยเป็นไปตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานได้ดังที่อ้างไปนี้ดือ

1.1 องค์ประกอบในร้านผู้ฝึก

ในการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยทำหน้าที่เป็นผู้ฝึกด้วยตนเอง โดยดำเนินการตามขั้นตอนดัง ๆ ดังคำอธิบายในการใช้แบบฝึก เริ่มจากการพูดคุยกับนักเรียนเพื่อสร้างความคุ้นเคย และทักษะที่ต้องนักเรียนต้องการฝึกแก้ปัญหาความผิดพลาดในการออกเสียงของนักเรียน หลังจากที่นักเรียนเข้าใจวัตถุประสงค์ในการฝึกแล้วจึงให้นักเรียนดำเนินการฝึกจากแบบฝึก สืบและอุปกรณ์ประกอบการฝึก ผู้วิจัยโดยให้คำแนะนำและควบคุมขั้นตอนในการฝึกแก่นักเรียน ในบรรยายภาคที่สามา ฯ ให้นักเรียนหยุดพักจาก การฝึกเมื่อจบตอนหนึ่ง ของแบบฝึก ตามปัญหาและโดยให้การสัมมารณ์แก่นักเรียนอย่างเป็นกันเอง ซึ่งหากลักษณะดังกล่าว ผู้วิจัยสังเกตว่า มีส่วนช่วยกระตุ้นให้นักเรียนพยายามที่จะฝึกและกล้าแสดงออก ซึ่งตรงกับที่พระณี ชูทัย (2522 : อ้างถึงในสนิก สัตトイกาส , 2530 : 45) ได้กล่าวไว้ในหลักจิตวิทยาการฝึกทักษะที่ว่า “ บรรยายการฝึกที่ไม่ดึงเครียดจะยิ่งให้เด็กเกิดความพยายามที่จะฝึก ” ดังนั้นจึงถ้าได้รับ ผู้ฝึกเป็นบุคคลหนึ่งที่สำคัญที่จะช่วยให้การใช้ชุดฝึกประสบความสำเร็จหรือไม่

1.2 องค์ประกอบในร้านชุดฝึก

เนื่องจากในการสร้างชุดฝึก ผู้วิจัยมุ่งสร้างโดยคำนึงถึงวัตถุประสงค์ของกรณีไปใช้ฝึก รวมทั้งให้สอดคล้องกับหลักจิตวิทยา โดยดำเนินการสร้างจากกระบวนการประسانกระบวนการ วิธีการ กล่าว ที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาความเมื่อยล้าในท่านการออกเสียงของนักเรียนพัฒนาความผิดปกติทางการพูด (Speech Therapy) ตลอดจน การฝึกการออกเสียง ของนักเรียนภาษา ดังนั้น ชุดฝึกถูกสร้างขึ้นมาเพื่อเป็นการบูรณาการที่ถือการสอนที่เอื้อต่อความสำเร็จของผู้เรียน ซึ่งเมื่อผู้วิจัยนำไปทดลองใช้ นักเรียนที่ได้รับการฝึกต่างมีความพึงพอใจให้ความเห็นว่า ถ้าเข้าใจง่าย เรียนรู้ได้เร็ว ใช้ภาษาไทย ภาษาไทย ภาษาไทย ภาษาไทย และถือความหมายได้ดี มีกิจกรรมสนุก และให้บรรยายภาพที่เป็นจริง

การที่ชุดฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบน้ำด้วยสื่อการสอนหลากหลาย ลักษณะที่ช่วยสนับสนุน ช่องทางและกันจึงน่าจะเป็นเหตุผลที่สำคัญประการหนึ่งซึ่งช่วยให้ชุดฝึกดังกล่าวมีประสิทธิภาพเพียงพอต่อการแก้ไขปัญหาของนักเรียน ทั้งนี้น้องจากกรณีถือการสอนหลากหลายรูปแบบใน

การสอนจะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนได้เร็วและง่ายขึ้น ดังที่ ชัยยงค์ พรมวงศ์ (2523:115) ได้กล่าวถึงความสำคัญและคุณค่าของการใช้สื่อหน้าที่ อย่างในการสอนว่า “ สื่อการสอนอย่างหนึ่งอาจใช้เพื่อเร้าความสนใจ ในขณะที่อีกอย่างหนึ่งใช้เพื่อสนับสนุนข้อเท็จจริงของเนื้อหา และอีกชนิดหนึ่งใช้เพื่อให้เกิดความเข้าใจลึกซึ้ง การใช้สื่อประสบจะช่วยให้ผู้เรียนมีประสบการณ์จากประสบการณ์ที่ผ่านมาแล้วกัน และค้นพบวิธีการที่จะเรียนได้ด้วยตนเองมากขึ้น ” ซึ่งตรงกันนี้ พรังพงษ์ ไซมาวงศ์ (2536) ได้ศึกษาพบว่า การใช้สื่อชนิดต่างๆ ประกอบการเรียนการสอนจะช่วยทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ ให้รับผลลัพธ์มากยิ่งขึ้น เพราะผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้น สนุกสนาน มีความสนใจ และไม่เบื่อหน่ายในบทเรียน

นอกจากในเรื่องของสื่อการสอนแล้ว อาจเป็นพระคุณฝีกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมุ่งเน้นการฝึกเป็นรายบุคคลซึ่งเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาความก้าวหน้าของตนเองโดยไม่ต้องไปเบริญเทียบกับเพื่อน ไม่ทำให้นักเรียนเกิดความกระตากลาย หรือ เกิดปมต่อย นักเรียนซึ่งเห็นคุณค่าในตนเองและพยายามที่จะทำให้ทันก้าวครั้งที่ผ่าน ฯ มา ซึ่งนับว่าช่วยเสริมแรงแก่นักเรียนให้บรรลุถึงความสำเร็จที่สำคัญยิ่งประการหนึ่ง

1.3 องค์ประกอบในค้านผู้เรียน

การที่นักเรียนจะออกเสียงไถ่ย่างถูกต้องและคล่องแคล่วสำเร็จเป็นต้องอาศัยความพยายามในการฝึกฝนตนเอง คือ ต้องออกเสียงไปและก้าวไปจนกว่าจะถูกต้อง ดังนั้น องค์ประกอบที่จะส่งผลต่อความสำเร็จของนักเรียนนั้น นอกจากระบบนิยมผู้ฝึกและชุดฝึกแล้ว ยังมีนิยมที่ตัวของนักเรียนเป็นสำคัญ จากการที่ผู้วิจัยได้พูดถึงหักงานความรู้สึกของนักเรียนถึงความพึงพอใจในการฝึก นักเรียนที่เข้าร่วมการฝึกเกือบจะร้อยเปอร์เซ็นต์ให้คำตอบว่า ชอบที่ได้รับการฝึก เนื่องจากนักเรียนอย่างพูดภาษาอังกฤษให้ได้เหมือนเข้าของภาษา นอกจากนี้ นักเรียนหลายคนยังได้ให้ความเห็นว่า ต มีประโยชน์ ทำให้ตนสามารถออกเสียงภาษาอังกฤษที่มาก ฯ ได้อย่างถูกต้อง ดังนั้น จากการรู้สึกของนักเรียนในลักษณะดังกล่าว ผู้วิจัยจึงนิยมข้อสังเกตว่า การที่นักเรียนมีทัศนคติที่ต้องการเรียนภาษาได้ส่งผลให้นักเรียนเกิดความอยากรู้ และอยากรู้ และอยากรู้ให้ได้ ซึ่งตรงกับที่ Joanne Renoworth (1990 : 4-6) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้การออกเสียงของผู้เรียนไว้ประการนี้ว่า “ หากผู้เรียนกระหน่ำกึ่งดุรุ่นค่า และความสำคัญของ การออกเสียงที่ถูกต้องหรือใกล้เคียงกับเข้าของภาษา ก็จะทำให้เกิดความกระตือรือร้น และเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ และฝึกฝนมากขึ้น ” ซึ่งปัจจัยดังกล่าว นับว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งที่นำไปสู่ความสำเร็จในการใช้ชุดฝึก

1.4 องค์ประกอบในถ้าบ้านสถานที่

เนื่องจากในการดำเนินการวิจัยผู้วิจัยได้รับความร่วมมือและความเอื้อเฟื้อเป็นอย่างต่ำจากโรงเรียนทั่ง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในถ้าบ้านสถานที่ คือ ทางโรงเรียนได้อนุเคราะห์สถานที่ซึ่งเอื้ออำนวยต่อการทำการวิจัยในเรื่องดังกล่าว เช่น ห้องสมุด หรือห้องเรียนที่เงียบ ๆ ไม่มีเสียงดังรอบกวน ปัจจัยดังกล่าวมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อผลการวิจัยทั้งนี้เนื่องจาก ใน การฝึกออกเสียง นักเรียนจะต้องฝึกทั้งในถ้าบ้านการฟังและการออกเสียง อย่างไรก็ต้องสถานที่ที่ใช้ฝึกมีเสียงดังงานกวนก็จะเป็นอุปสรรคที่สำคัญยิ่งต่อการฝึก และต่อความสามารถของนักเรียนซึ่งจะไม่ก่อให้เกิดผลดีต่อการวิจัย ดังนั้น การที่ผู้วิจัยได้ฝึกนักเรียนในสถานที่ที่เหมาะสมจะช่วย เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยให้ผลการวิจัยประสบความสำเร็จเป็นไปตามวัตถุประสงค์ และ สมมติฐานที่ผู้วิจัยได้คาดหวังไว้

ข้อสังเกตที่ได้จากการวิจัย

จาก การวิจัย ผู้วิจัยได้พบข้อสังเกตในเรื่องต่อไปนี้

1. นักเรียนแต่ละคนที่ไม่มีความบกพร่องในอวัยวะการออกเสียงมีความสามารถที่จะออกเสียงภาษาอังกฤษในมีในภาษาไทยได้เป็นอย่างดี แต่ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับความเอาใจใส่ระมัดระวัง ในการฟังและการออกเสียงของนักเรียน เพราะจากการวิจัย ผู้วิจัยพบว่า เมื่อใดที่นักเรียนเอาใจใส่ตั้งใจและมีความระมัดระวังในถ้าบ้านการฟังและการออกเสียง นักเรียนจะสามารถจำแนกเสียงและสามารถออกเสียงได้อย่างถูกต้อง

2. แม้ว่าจะมีความบกพร่องในอวัยวะการออกเสียงเพียงเล็กน้อย เช่น มีความผิดปกติในรูปลักษณะของฟันหรือลิ้น เช่น พันหน้าถ้าบ้านสังข์มากกว่าถ้าบ้านบนมีลักษณะ ซึ่งไม่สามารถกัดกระแทบได้อย่างเสมอภาค หรือลิ้นบางและเล็กกว่าเดิมปกติ การฝึกออกเสียงทั้งชุด ฝึกดังกล่าวก็ยังไม่สามารถช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการออกเสียงได้เท่าที่ควร

3. ระยะเวลาในการฝึกออกเสียงของนักเรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกัน บาง คนใช้เวลาในการฝึกน้อยในขณะที่บางคนใช้เวลาในการฝึกมาก ก็อาจจะขึ้นอยู่กับความเร็วและช้าในการปรับพฤติกรรมการออกเสียงของนักเรียนแต่ละคน

4. นักเรียนเพิ่งพอใจกับการฝึกทักษะกิจกรรมที่เร้าความสนใจ เช่น การออกแบบ เมริยบเที่ยบกับเจ้าของภาษา การล่นเกม การร้องเพลง และการพูดเลียนแบบในบทสนทนา

5. นักเรียนที่มีระดับผลการเรียนภาษาอังกฤษยอดเยี่ยมกับประสบปัญหาในเรื่องของคำศัพท์ ทั้งนี้จากการวิจัย ผู้วิจัยพบว่า นักเรียนเหล่านี้มักจะประสบปัญหาในการฝึกในกิจกรรมที่ต้องอาศัยการถ่ายทอดคำศัพท์ทักษะความคิด เนื่องจากนักเรียนมักจะจำไม่ได้รำคำศัพท์ ซึ่งๆ ฐานของการเรียนอย่างไร

ข้อเสนอแนะในการนำแนวทางการวิจัยไปประยุกต์ใช้

ในการนำแนวทางการวิจัยไปประยุกต์ใช้ ครูหรือผู้ฝึกควรคำนึงถึงองค์ประกอบด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ครูหรือผู้ฝึก ควรพยายามเอาใจใส่การออกแบบของนักเรียนให้ถูกต้องอยู่เสมอ เพื่อไม่ให้นักเรียนออกเสียงตามความเดาขึ้นและความสะกดของตนเองและฝึกให้นักเรียนออกเสียงให้ถูกต้องจนเป็นนิสัย

2. ในเวลาเรียน ครูหรือผู้ฝึก อาจจะนำการฝึกไปประยุกต์ใช้ โดยใช้ในกลุ่มย่อย หรือฝึกให้กับนักเรียนที่จะสามารถถ่ายทอดการฝึกดังกล่าวให้เพื่อน ๆ เพื่อให้นักเรียนที่เคยให้กับการฝึกจากครูช่วยเป็นผู้ฝึกให้แก่เพื่อนๆ ของตนต่อไป

3. ในการนำการฝึกดังกล่าวไปใช้ฝึกในกลุ่มย่อย ครูหรือผู้ฝึก ควรให้ความเอาใจใส่แก่นักเรียนเป็นรายบุคคล เนื่องจากนักเรียนแต่ละคนมีความเร็วและช้าในการปรับพฤติกรรมการออกเสียงไม่เท่ากัน

4. ในกรณีที่นักเรียนที่รับการฝึกมีผลลัพธ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษลดลง ครูหรือผู้ฝึกควรมีวิธีทบทวนคำศัพท์จากแบบฝึกตอนต้นๆ เพื่อให้นักเรียนเข้าการออกเสียงของคำศัพทนั้นๆ ได้โดยไม่ให้นักเรียนเบื่อ

5. สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องในอวัยวะที่เกี่ยวข้องกับการออกเสียง ครูหรือผู้ฝึกไม่ควรจะนำการฝึกไปประยุกต์ใช้ฝึกกับนักเรียนเหล่านี้ในทันที แต่ควรช่วยแก้ปัญหาแก่นักเรียนโดยให้นักเรียนได้รับการป้อนตัวกษัตริยาตามบทที่อวัยวะที่เกี่ยวข้องกับการออกเสียงของตนเสียก่อนจึงค่อยนำการฝึกดังกล่าวไปฝึกกับนักเรียนเหล่านี้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ในการทำวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ควรมีการพัฒนาชุดฝึกหัดภาษาอังกฤษเพื่อแก้ไขปัญหาการออกเสียงของนักเรียนในองค์ประกอบอื่น ๆ ของเสียงในภาษาอังกฤษ เช่น การลงเสียงหนักเบา (stress) จังหวะ (rhythm) และทำนองเสียง (intonation)
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษานับเป็นระดับเบื้องต้นของการเรียนการออกเสียงภาษาอังกฤษ ดังนั้น หากมีการศึกษาวิจัยเพื่อสำรวจหรือวิเคราะห์ปัญหาการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับประถมศึกษาจะก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีต่อครูผู้สอนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในการสอนหรือพัฒนาสื่อการสอนให้สอดคล้องกับปัญหาของนักเรียน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย